

- Annika Olsen fer nú at kanna páhaldini um, at starvsfólk í Nærverkinum, sum siga sína meining, verða søgd upp. Tað er alvorligt, sigur hon.

Ein alvorligur trupulleiki

ÓRÓGVANDI Annika Olsen, landsstýriskvinna, fer nú at kalla allar leiðarar í Nærverkinum á fund um at starvsfólk ikki tora at siga sína meining

Áki Bertholdsen

– Tað órógvar meg rættiliga illa at hoyra allar søgurnar um starvsfólk í Nærverkinum ikki tora at siga sína meining.

Tað staðfestir Annika Olsen.

Hon er landsstýriskvinna í almannamálum og hevur sostatt evstu ábyrgdina av Nærverkinum.

Hon var til staðar á fundinum í Miðvági hós-kvöldið, har nógv fólk greiddu frá, at starvsfólk í Nærverkinum tora ikki at

siga sína meining, tí tey stúra fyri at verða uppsøgd.

– Tað, eg havi hoyrt í kvøld, órógvar meg rættiliga illa, staðfestir hon.

Hon heldur í øllum førum, at álitisfólk á teimum ymsu stovnunum eiga at vera so mikið væl vard í starvinum, at tey kunnu tala sakina hjá starvsfólkunum.

Hon sigur, at hon hevur hoyrt onkrar søgur um hetta.

– Men at tað skal vera so vanligt, sum hetta ber boð um, er serstakliga óunnligt at hoyra.

Hon sigur, at nú fer hon at kalla leiðslurnar á teimum ymsu stovnunum til fundar um hesi viðurskiptini.

Hon fer eisini at tosa við fakfeløgini hjá starvsfólk-unum, talan er um.

– Tað kann ikki vera meiningin, at vit skulu liva í einum samfelagi, har fólk ikki skulu tora at siga sína meining.

– So hava vit ein alvorligan trupulleika og tað mugu vit

fatan er, at ger ongin vart við seg, tá ið umstøðurnar ikki eru nøktandi, fáa vit heldur ikki bøtt um skipanina.

Sum ein bukað kona

Hans Trygvi Teirin, lög-frøðingurm, sum var orðstýrari á fundinum, helt, at tað er heilt ófatiligt, at vit skulu hoyra søgur sum hesar, yvir 200 ár eftir fronsku kollveltingina, har fólk lótu liv fyrri talifrælsi.

– Øll hava rætt at siga sína hugsan, men tað skal sjálvandi vera undir ábyrgd.

– Eg kann ikki koma til aðra niðurstøðu, enn at føroyingar eru sum ein bukað kona. Vit hava eina mentan, har ið vit ikki tora at siga okkara meining á røttum staði, segði hann á rámandi myndamáli.

Hann sigur, at er skipanin bara nøkunlunda at sær komin, fáa fólk, sum eru fyrri avleiðingum av slíkum, endurgjald fyrri tað, leggur hann afturat.

 Føroyingar eru sum ein bukað kona

– Eg vil hava greiði á, hvat liggur í øllum hesum útsøgnum, leggur hon afturat.

sjálvandi taka upp og fáa greiði á.

– Mín grundleggjandi

Kommunurnar fáa neyvan eldraøkið á nýggjárinum

Tað fer neyvan at eydnast at leggja eldraøkið undir kommunurnar tann fyrsta januar, soleiðis, sum ætlanin hevur verið.

Tað staðfestir Annika Olsen, landsstýriskvinna í almannamálum.

Hon ásannar nú, at tíðin er við at renna undan ætlanini at leggja eldraøkið undir kommunurnar á nýggjárinum.

Hon sigur, at tað er

neyðugt at kommunurnar fáa umstøður at gera neyðuga fyrireikingararbeiðið, so at tær verða førar fyrri at yvirtaka eldraøkið.

Eitt nú skulu tær fáa umstøður til at skipa tey samstørvini, sum skulu vera um eldraøkið, tvørtur um kommunumark

Kortini er framvegis ongin ivi um, at eldraøkið verður lagt undir kommunurnar í næstu framtíð.

– Akkurát nær tað verður, veit eg ikki. Ein móguleiki er at bíða eitt ár til 1. Januar í 2015, men ein annar móguleiki er at leggja eldraøkið undir kommunurnar 1. juli, fyrri at nevna tvey dømi

Ein spurningurin í hesum høpi er, hvat tær teknisku skipanirnar klára og um tað ber til at umskipa tær mitt í einum ári.

Annika Olsen leggur tó dent á, at tað er ikki ósemja,

sum hevur elvt til, at ætlanin er seinkað.

Ein høvuðstrupulleiki hevur verið, at kommunurnar hava ikki viljað góðtikið útrokningarnar hjá Fíggjarmálaráðnum fyrri, hvussu nógvur peningur skal fylgja við úr landskassanum fyrri at yvirtaka eldraøkið.

Men Annika Olsen sigur, at tað er ikki hetta, sum er trupulleikin.

– Samráðingarnar við

kommunurnar ganga væl og eg eri sannførd um, at tað verður ikki trupulleikin, tí tað fara vit at finna semju um, sigur landsstýriskvinnan.

Hon sigur, at høvuðstrupulleikin er at skifta øll starvsfólkini í eldrarøktini frá landinum yvir til kommunurnar.

Hon sigur, at tað, hon sær fyrri sær, er, at starvsfólkini verða ikki søgd úr starvi, men

at tey fylgja beinleiðis við yvir til kommunurnar.

Kortini ásannar hon, at tað er ikki ósannlíkt, at kommunurnar fara at skipa økið øðrvísi enn tað er í dag.

– Kommunurnar hava kravt at fáa frælsið til at skipa økið øðrvísi og eg haldi ikki, at tað er eitt órímligt krav, sigur lndsstýriskvinnan.